

Sygn. akt VU 857/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Romuald Kompanowski

Protokolant p.o. stażysty Patrycja Kinder

po rozpoznaniu w dniu 16 marca 2018 r. w Kaliszu

odwołania H. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 13 września 2017 r. Nr (...) - 2006

w sprawie H. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o ustalenie kapitału początkowego

Oddala odwołanie

UZASADNIENIE

Decyzją z 13 września 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. ponownie ustalił H. K. wartość kapitału początkowego na kwotę 192 975,97 zł. Przy jego obliczeniu, ZUS przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 1 709,12 zł tj. podstawę ustaloną w decyzji z 27 sierpnia 2007 r. Do obliczenia tej podstawy ZUS zastosował wtedy przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10-u kolejnych lat kalendarzowych od 1 stycznia 1989 r. do 31 grudnia 1998 r. Obliczony w ten sposób wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 139,99%. Wydając wskazaną na wstępie decyzję, ZUS pominął dostarczoną przez wnioskodawcę dokumentację zarobkową z lat 1976 – 77.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył H. K., domagając się jej zmiany w części odnoszącej się do przyjętej podstawy wymiaru kapitału początkowego i obliczenie tego elementu przy uwzględnieniu dokumentacji zarobkowej z 1976 r. i z 1977 r. Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił i zważył co następuje.

Odwołujący H. K. od 14 października 1975 r. zaczął pracę w Zakładach (...). C. P. w P. i pozostawał tam w stosunku pracy do 15 lipca 1978 r. Odwołujący pracował tam jako ślusarz w pełnym wymiarze czasu pracy. Przy zatrudnieniu, pracodawca ustalił dla odwołującego stawkę miesięcznego zaszeregowania w kwocie 1650 zł za godzinę. Określono również wysokość premii według zakładowego regulaminu premiowania. Kolejnym dekretem płacowym pracodawca podwyższył odwołującemu stawkę osobistego zaszeregowania do kwoty 19,30 zł za godzinę, poczynając od 5 lipca 1976 r.

dowód: umowa o pracę, dekrety płacowe w aktach osobowych.

Wynagrodzenie odwołującego w 1976 r. za miesiąc styczeń wyniosło kwotę 4 407,07 zł, za luty – 6 537,90 zł, za marzec – 4 065,80 zł, za kwiecień – 3 067,20 zł, za maj – 5 315,50 zł, za czerwiec – 6 329,04 zł, za lipiec – 8 143,70 zł, za sierpień – 7 246,80 zł, za wrzesień – 7 278,50 zł, za październik – 6 728,70 zł, za listopad – 7 363,00 zł, za grudzień – 5 594,87 zł.

Wynagrodzenie odwołującego w 1977 r. za miesiąc styczeń wyniosło kwotę 6 652,80 zł, za luty – 6 754,50 zł, za marzec – 6 956,60 zł, za kwiecień – 6 681,06 zł, za maj – 7 453,00 zł, za czerwiec – 6 764,80 zł, za lipiec – 6 571,52 zł, za sierpień – 4 287,33 zł, za wrzesień – 6 795,00 zł, za październik – 7 456,00 zł, za listopad – 7 181,16 zł, za grudzień – 7 051,80 zł. Różnice w wysokości wynagrodzenia za poszczególne miesiące wynikały z obowiązującego odwołującego akordowego systemu wynagradzania.

dowód: miesięczne zestawienia zarobków w aktach ZUS.

Sąd dał wiarę przedstawionym przez odwołującego zestawieniom. Porównanie danych zawartych na każdej karcie takiego zestawienia pozwala na identyfikację dokumentu jako dokumentu wystawionego odwołującemu przez Zakłady (...). C. w P.. Wskazuje na taką ocenę tożsamość numerów identyfikacyjnych z akt osobowych z numerem na karcie, zgodność danych osobowych odwołującego oraz zgodność daty zatrudnienia.

Sąd zważył, co następuje:

W myśl art. 173 § 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. Nr 39 z 2004r., poz. 353) dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31.12.1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub, za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy, uwzględniając okresy składkowe wymienione w art. 6 ustawy i okresy nieskładkowe wymienione w art. 7.

Zgodnie z art. 174 ust. 3 wymienionej ustawy podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15,16,17 ust 1 i 3 oraz art. 18 cytowanej ustawy, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu od przed dniem 1 stycznia 1999 r.

Sposób dokumentowania zarobków wynika z przepisu art.117 ust 5 wymienionej ustawy i przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. Nr. 10 poz. 49) . Dowodem stwierdzającym wysokość zarobków są listy płac , angaże , wpisy do legitymacji ubezpieczeniowej , zaświadczenia Rp7 wystawione przez pracodawcę i inne dokumenty, z których wynika wysokość wynagrodzenia i fakt jego pobrania.

Odwołujący w 1976 r. i w 1977 pozostawał w zatrudnieniu przez cały rok kalendarzowy. W badanym okresie odwołujący wykonywał pracę w pełnym wymiarze czasu pracy. Odwołujący udokumentował pobierane w tym okresie wynagrodzenie. Odwołujący w wymienionym latach był ubezpieczony i od jego wynagrodzeń odprowadzano składki na ubezpieczenie społeczne. Brak jest podstaw aby zakwestionować przedstawioną dokumentację i wynikające z niej kwoty jako obrazującą wysokość podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne za każdy z miesięcy 1976 r. i 1977 r. Samo przyjęcie takich kwot jako podstawy wymiaru składki mogłoby wpłynąć na ewentualne uwzględnienie odwołania o ile tak przyjęte kwoty sprawiłyby o wzroście wartości kapitału początkowego. Taka zmiana wystąpiłaby gdyby na skutek przyjęcia takich kwot do obliczeń, wzrosłby wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego. Jak wynika z decyzji z 2007 r. wskaźnik ten ustalony został na 139,87% w oparciu o zarobki z okresu obejmującego pełne lata kalendarzowe od 1989 r. do 1998 r.

Suma wynagrodzenia rocznego z badanego okresu wynosi: kwotę 72 078,17 zł za 1976 r. i kwotę 79 804,77 zł za 1977 r. Daje to odpowiednio roczny procentowy stosunek zarobku do przeciętnego wynagrodzenia za dany rok: 140,31% za 1976 r. i 144,70% za 1977 r. Przyjęcie tak obliczonych wskaźników do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego wymagałoby zastosowania najkorzystniejszych zarobków z 20-u dowolnych lat kalendarzowych. Takie

pod względem wysokości najkorzystniejsze zarobki wystąpiły w latach 1976 – 79, 1981 – 86, 1989 – 98. Średni procentowy stosunek podstawy wymiaru składki do przeciętnego wynagrodzenia z tych lat wynosi 124,57%. Jest to niższy wskaźnik niż ten stosowanych dotychczas przez ZUS do obliczenia wartości kapitału początkowego. Jeszcze niż z 20-u lat uzyskany zostanie wskaźnik gdyby przyjąć kolejne 10 lat kalendarzowych obejmujące 1976 r. i 1977 r. Wtedy takie dziesięciolecie obejmowałoby lata 1976 – 85, w którym 3 lata są z zarobkami dającym procentowy wskaźnik w przedziale 82% - 88%, dwa lata w przedziale 95,22% - 95,87%, trzy lata w przedziale 108% - 119%.

Powyższe elementy rzutują na brak podstaw przy uwzględnieniu przedstawionej przez odwołującego dokumentacji zarobkowej do zmiany zaskarżonej decyzji. Sąd bowiem rozpatrując odwołanie od decyzji ustalającej wartość kapitału początkowego, ustala jako przesłankę rozstrzygnięcia określony element faktyczny – w realiach niniejszej sprawy jest nim wysokość wynagrodzenia rocznego – po czym odnosi ten element do mechanizmu obliczenia wartości kapitału początkowego o ile taki element wpływa na obliczoną na nowo kwotę kapitału. Wydając orzeczenie, sąd nie ustala w sentencji konkretnej podstawy wymiaru składek jeżeli taka podstawa nie powoduje zwiększenia wartości świadczenia – w tym przypadku wartości kapitału początkowego. Od początku niniejsza sprawa nawet na etapie postępowania przed organem rentowym była sprawą o wartość kapitału początkowego. Orzeczenie sądowe powinno zatem przesądzić czy ta wartość ulega zwiększeniu poprzez doliczenie nowych składników czy też wartość pozostaje na dotychczasowym poziomie albowiem nowe składniki nie powodują wzrostu wartości kapitału. W tym pierwszym przypadku sąd wydaje orzeczenie zmieniające decyzję a w drugim przypadku orzeczenie oddalające odwołanie nawet wtedy gdy przyjmuje dany element podlegający badaniu w wielkościach większych niż przyjął organ rentowy.

W niniejszej sprawie wystąpiła ta druga ewentualność. Odwołujący bowiem wykazał wyższe zarobki niż przyjął ZUS. Pochodziły one jednak z okresu, który sprawił konieczność przyjęcia innego dziesięciolecia względnie przyjęcia dwudziestolecia a to z kolei sprawiło o niższym wskaźniku wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego.

W tych warunkach odwołanie jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu.